

Creditarea agentilor economici

In general nevoia de creditare apare din lipsa fondurilor proprii pentru a face fata in intregime cheltuielilor ocazionale de desfasurare normala a activitatii complexe a fiecarui agent economic (productie, investitii, comerciala etc.). La orice agent economic apar dezechilibre, disfunctionalitati in cazul trezoreriei, al gestiunii intreprinderii. De aceea creditul de trezorerie ocupa o pondere insemnata in totalul creditelor bancare. Creditul de trezorerie este necesar cand activul circulant din bilant nu poate fi acoperit integral din incasari si din fondul de rulment. Se poate afirma ca in cadrul creditelor de exploatare creditul de trezorerie detine primul loc. Orice agent economic detine active circulante importante determinate in primul rand de activitatea de productie si in al doilea rand, de creantele asupra clientelei. La orice agent economic, sursele de finantare trebuie sa fie suficiente pentru a face fata nevoilor de acoperire a activului circulant.

In tara noastra, fondul de rulment are in general un volum mai mare decat in tarile cu o economie dezvoltata, ca urmare a vitezei mai mici de rotatie a mijloacelor circulante in general si a ciclului de fabricatie mai lung. De aceea, avand in vedere si faptul ca mijloacele proprii de finantare sunt limitate, putem afirma ca la noi, necesitatea creditelor bancare este mai mare. Adaugam la cauzele de mai sus si stocurile mai mari de produse finite care nu se vand (ca urmare a nefolosirii marketingului vanzarii) si incasarilor restante care au ajuns la un nivel de nesuportat. Necesarul total de fonduri si deci de credite este determinat si de modul de gestionare al agentului economic. Daca printr-o gestionare eficienta a fondurilor se poate asigura rotatia stocurilor, recuperarea mai rapida a creantelor nemobilizate, obtinerea prelungirii creditului furnizorilor, cresterea avansurilor primite de la partenerii de afaceri, putem vorbi de o reducere a necesarului de credite al agentilor economici.

Exista mai multe clasificari de credite bancare acordate agentilor economici in functie de varietatea si complexitatea raporturilor de creditare, de gruparea operatiunilor de credit.

In economia de piata exista cinci mari feluri de credite si anume:

- creditul bancar;
- creditul comercial;
- creditul obligatar;
- creditul ipotecar;
- credit de consum.

1. Creditul bancar este acordat de catre banci persoanelor fizice si juridice pe termen scurt, mijlociu sau lung. Aceste credite se pot acorda cu sau fara inscrisuri, cu garantii reale sau fara pe obiecte ale creditarii sau global.

2. Creditul comercial se acorda sub forma de marfa. El satisface atat interesul producatorului (deci agentul economic producator) de a vinde mai repede marfa, cat si pe cel al comerciantului care nu are fonduri sa le elibereze direct la primirea marfii.

3. Creditul obligatar apare in raporturile dintre institutiile de stat si agentii economici in calitate de debitori, pe de o parte si creditori, pe de alta parte. Aceste raporturi se concretizeaza in faptul ca primii emit obligatiuni, iar creditorii sunt subscriitori si detinatori ai acestor obligatiuni.

4. Creditul ipotecar este destinat activitatii imobiliare si se bazeaza in principiu pe proprietatea privata. El presupune o conventie intre creditor si imprumutat, care cuprinde in esenta proprietatea (ca garantie a rambursarii imprumutului), conditiile si scadentele, penalitatile si circumstantele in care se poate pierde proprietatea.

5. Creditul de consum se acorda pe termen scurt sau mijlociu, persoanelor individuale, pentru acoperirea valorii marfurilor si serviciilor procurate din comert sau pentru recreditarea creantelor contractate in acest scop.

Bancile comerciale din tara noastra acorda urmatoarele tipuri de credite, in functie de scopul pentru care sunt solicitate:

- credite pe termen scurt cu durata de rambursare de pana la doi ani;
- credite pe termen mediu cu durata de rambursare de 1 – 5 ani;
- credite pe termen lung cu durata de rambursare de peste 5 ani.